

Internet

Kako deluje internet

Računalniško omrežje

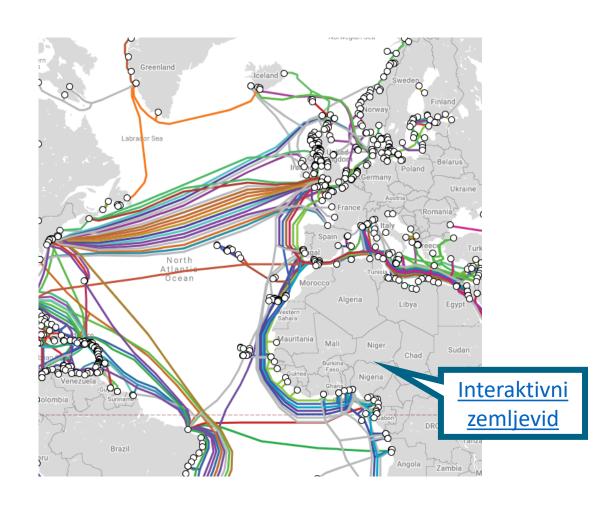

- **PONOVIMO** internet je globalna mreža medsebojno povezanih sistemov (omrežij, računalnikov in drugih naprav) za namen komuniciranja.
 - Po domače: je infrastruktura po kateri se pretakajo informacije. Kot avtocesta, vozila pa so informacije, ki se pretakajo.
 - Internet je le en tip računalniškega omrežja.
- Sestavni deli računalniškega omrežja:
 - Računalniki (vsaj dva)
 - Komunikacijska infrastruktura (naprave in kabli, ki jih povezujejo)
- Računalniško omrežje omogoča **komunikacijo** med računalniki in **deljenje virov** (računalniške zmogljivosti).

Trinivojska struktura interneta

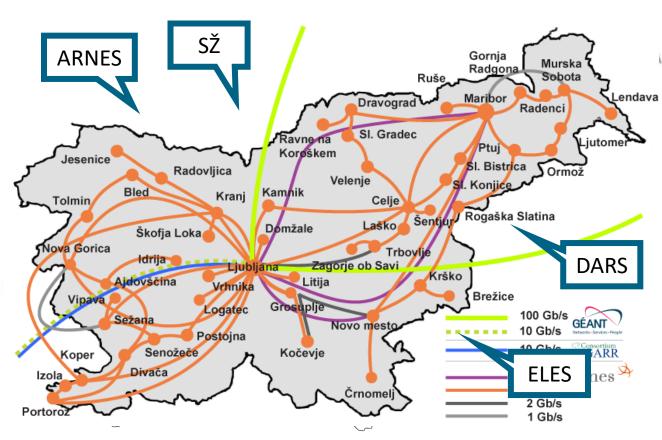
- 1. nivo (Tier 1): **Hrbtenica** drži skupaj ves internet.
 - So največja omrežja, ki zagotavljajo meddržavne ali medkontinentalne povezave.
 - Za njih je značilno, da se obravnavajo kot enakovredna in si med seboj promet izmenjujejo brezplačno.
 - Nam najbližje vozlišče je na Dunaju, kjer tečejo omrežja Deutsche Telekoma, Telia-e in Level 3.

Trinivojska struktura interneta

- 2. nivo (Tier 2): **Distribucijska omrežja** so regionalna ali prenosna omrežja.
 - Promet si med seboj izmenjujejo brezplačno, a se večkrat povezujejo z omrežji Tier 1, za kar pa plačajo.
 - To so po večini regionalni operaterji (Telekom Slovenije, ELES, DARS, SŽ).
 - Distribucijsko omrežje mora imeti povezavo z vsaj dvema drugima omrežjema.

Trinivojska struktura interneta

- 3. nivo (Tier 3): **Dostopovna omrežja** so lokalna ali krajevna omrežja.
 - Povezujejo naše uporabniške naprave do dostopnih točk Tier 2 omrežij.
 - Omrežja za vsako povezavo z drugimi omrežji plačujejo.
 - To so lokalni ponudniki (npr. T-2, Telemach). Če ponudnik internet najema dostopovni del omrežja pri Telekomu Slovenije, je ta Tier 3 omrežje.
- Za uporabo vseh Tier omrežij, pa je potrebno upoštevati tehnološke protokole za prenos podatkov, ki jih taka omrežja podpirajo.
- Za delovanje vseh Tier omrežij pa skrbijo omrežne naprave.

Tehnološki protokoli

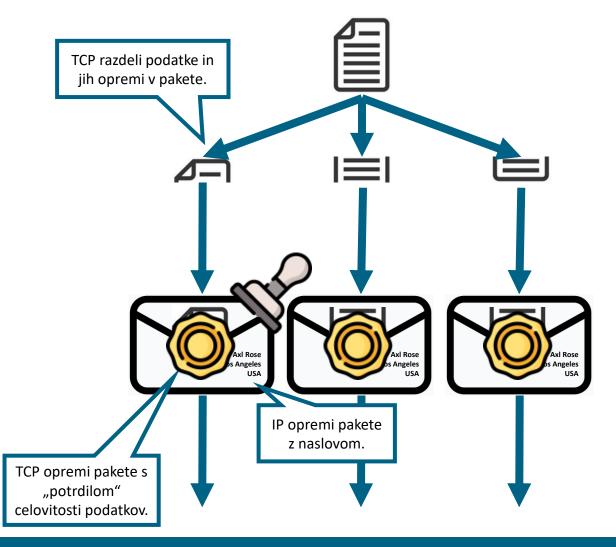

- Računalniki (in ostale naprave, povezane v internet) se med seboj sporazumevajo tako, da uporabljajo tehnološke protokole – skupek pravil ali dogovorov o tem, kako komunicirati in kako razumeti preneseno sporočilo.
- **Protokol** je predpisan način, na katerega si lahko dva ali več naprav izmenjuje podatke.
 - Natančna definicija protokola je določena s specifikacijo protokola.
 - Protokol si lahko predstavljamo kot nekakšen pravilnik o obnašanju, ki se ga moramo natančno držati, če želimo delovati v omrežju.

TCP/IP nabor protokolov

- TCP/IP je nabor protokolov, ki skrbijo za zanesljivo sporazumevanje preko nezanesljivega omrežja (interneta).
- TCP (Transmission Control Protocol) omogoča zanesljiv prenos podatkov.
 - Ta protokol vsak podate razdeli na pakete in jih ločeno pošlje v omrežje. Na cilju se paketi sestavijo nazaj v izvoren podatek.
 - Alternativa temu je UDP protokol, ki je nekoliko hitrejši, ampak ni zanesljiv.
- **IP** (Internet Protocol) omogoča iskanje ustrezne poti skozi omrežje.

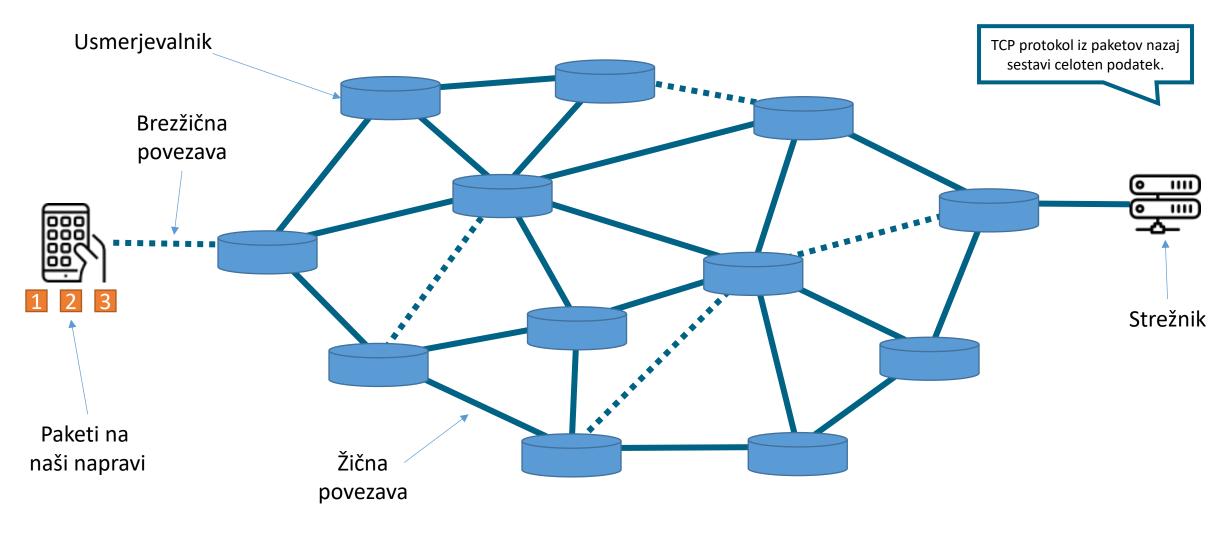

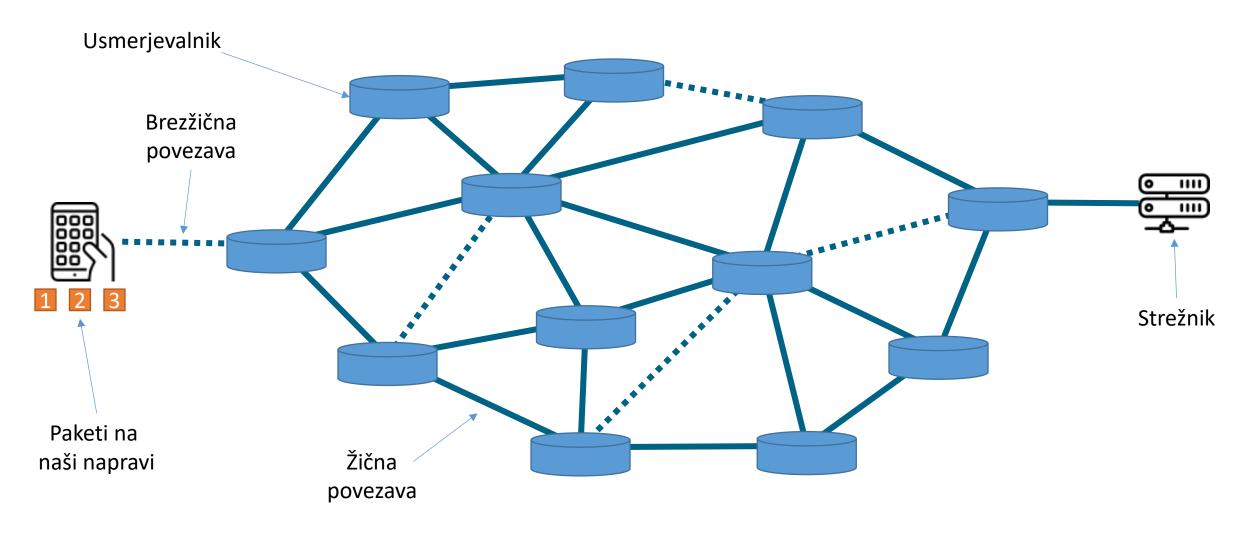
- Dobi paket, ga prebere in na podlagi tega določi nadaljnjo pot paketa.
- Se odločajo o poti na osnovi stanja omrežja (obremenjenosti povezav, izpada linij) in lastnosti paket (dolžine in nujnosti).
- Poznajo računalnike v svoji okolici in najbližje usmerjevalnike.
- Paket potuje od usmerjevalnika do usmerjevalnika, dokler ne naleti na takega, ki ga lahko usmeri na naslovnikov računalnik.

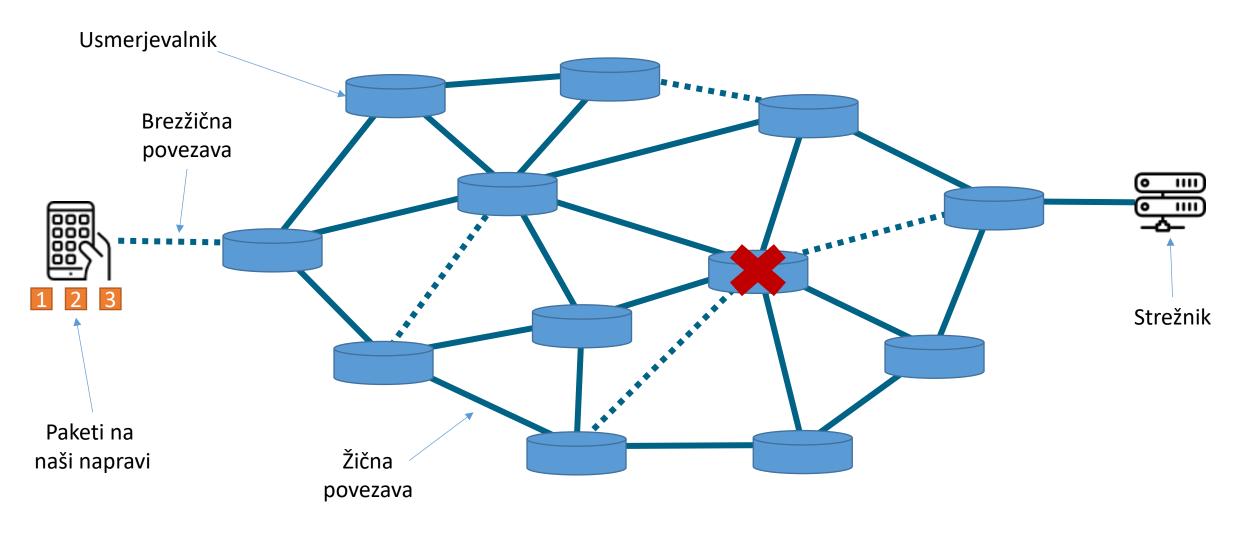

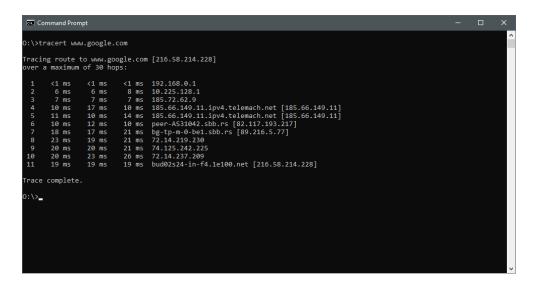

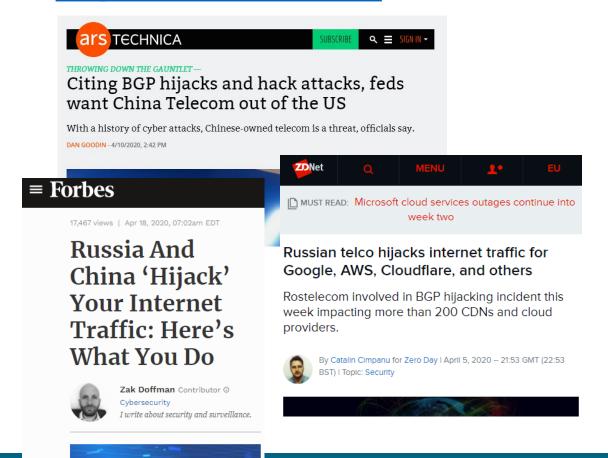
Usmerjanje

(i)

- Vizualna demonstracija usmerjanja
- Lahko preizkusimo na svojem računalniku.

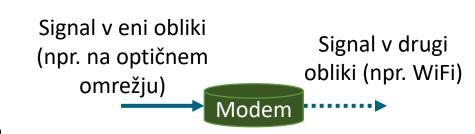
• "Ugrabitve" interneta.

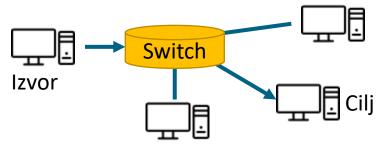

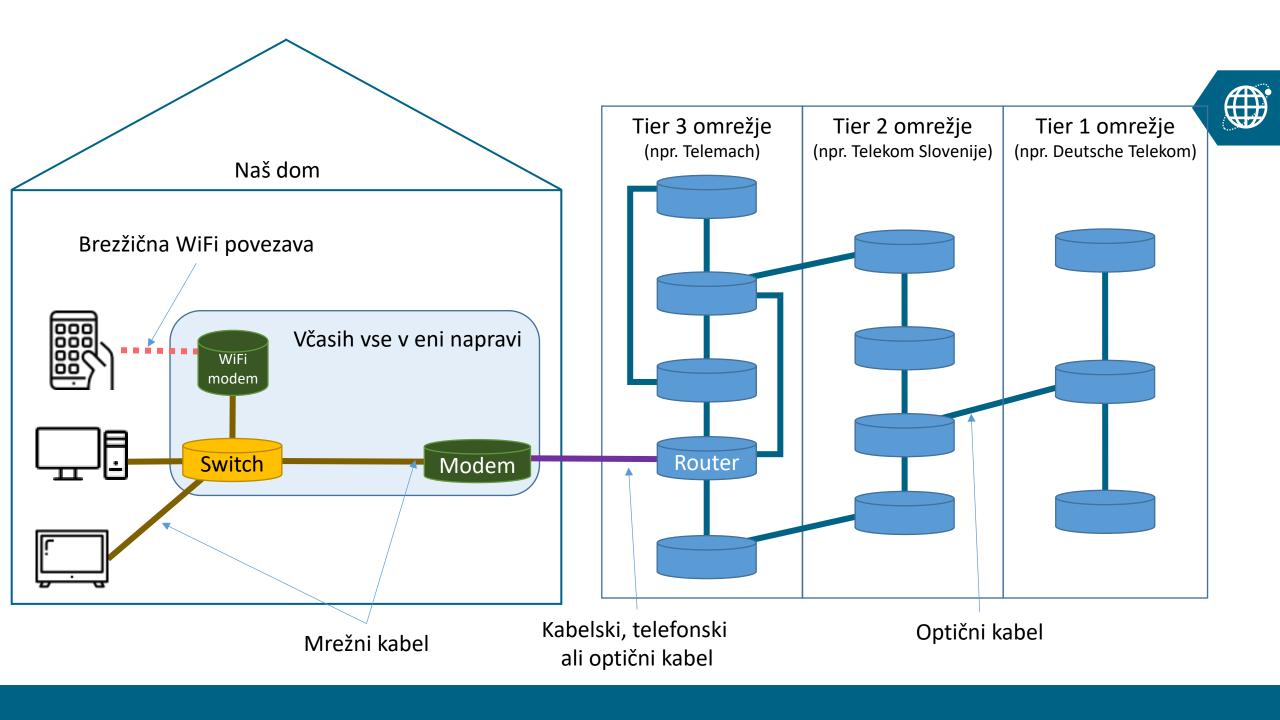
Ostale naprave

- Modem pretvarja (modulira, iz tod ime) komunikacijski signal iz ene oblike v drugo.
 - Signal na vseh nivojih interneta je v drugačni obliki, kot je v našem domačem omrežju. Modem pretvori signal iz interneta v signal, ki ga naše domače naprave razumejo, in obratno.
- **Stikalo** (angl. *switch*) povezuje več uporabnikov v omrežju tako, da posreduje podatke le napravi, kateri so namenjeni.
- Obstajajo še prehod (angl. gateway), ki združuje funkcionalnosti usmerjevlanika in modema, ter zvezdišče (angl. hub), ki je bolj "neumna" verzija stikala.

Internetni naslovi

 Vse naprave, priključene v internet, imajo svoj naslov – IP številko (Internet Protocol number).

• Sestavljena je iz štirih zlogov (32 bit-ov). Številka IP vsebuje **oznako omrežja** in **oznako naprave** v njem. Zloge ločimo med seboj s pikami in vsak zlog ima številko med 0-255.

Primer: 164.8.251.110

- IPv4 omogoča 4.294.967.296 (več kot 4 milijarde) unikatnih naslovov.
 - IPv6 pa 340.282.366.920.938.463.463.374.607.431.768.211.456.

Domene in DNS

- Ljudje si lažje od množice številk zapomnimo imena. Za prijaznejše označevanje naprav v internetu tako uporabljamo domene – imena spletnih strani.
- Sistemom za poimenovanje računalnikov poznamo pod imenom **DNS** (Domain Name System).
- Računalnik, ki opravlja pretvorbo iz imena računalnika v številko IP, se imenuje domenski oz. imenski strežnik (DNS strežnik).
 - DNS strežnik vsebuje bazo naslovov po svetu. Pri tem med seboj sodelujejo (če sam ne pozna pretvorbe, bo za pomoč zaprosil drug strežnik DNS).
- Vrhnja domena lahko predstavlja državo ali eno izmed vrste organizacij: edu, com, gov, mil, org, net...

DNS

1 gre na naslov feri.um.si

Usmerjevalnik

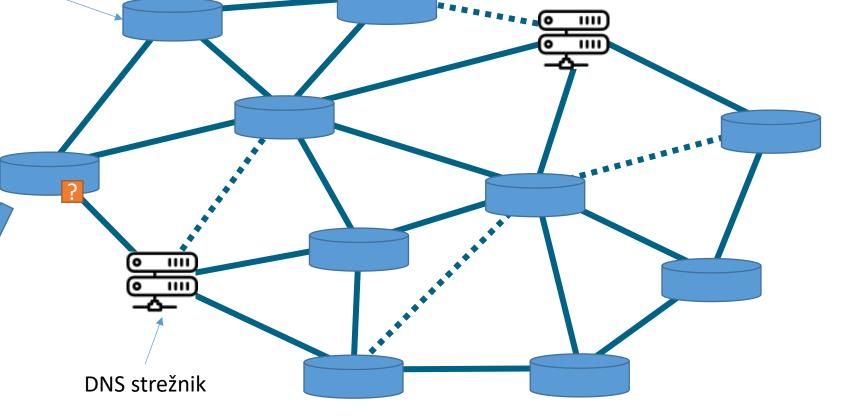

Zapomnjena imena

google.com 243.23.51.8 facebook.com 112.7.68.5 wikipedia.com 93.54.128.69 rtvslo.si 75.145.72.10

....

Ni um.si domene!

Internet – opis delovanja

Prenašanje podatkov od našega računalnika, do naprave na naslov um.si.

- 1. Računalnik zahtevo zapakira po TCP/IP protokolu.
- 2. Podatki se pošljejo switchu ta pa posreduje te modemu.
- 3. Modem signal spremeni v tako obliko, da lahko potuje po internetnem omrežju. Te podatke pošlje do lokalnega ponudnika internet (npr. Telemach), ki je Tier 3 omrežje.
- 4. Če usmerjevalnik ne pozna naslov (domeno) um.si, pošlje zahtevo za poizvedbo IP naslova do najbližjega DNS strežnika.
- 5. Ko dobi odgovor DNS strežnika, ali že pozna IP naslov, pošlje podatke po omrežju.

- Podatki potujejo od usmerjevalnika do usmerjevalnika, dokler ne prispejo do usmerjevalnika, ki pozna računalnik z željenim IP naslovom.
- 7. Če je potreba, paketi zapustijo Tier 3 omrežje in gredo do Tier 2 ali celo Tier 1 omrežja. Na koncu se vedno vrnejo nazaj na Tier 3 omrežje, saj le tam lahko najdejo končne računalnike.
- 8. Modem končnega računalnika prejme pakete. Te posreduje na switch, ki pozna napravo z željenim naslovom in ji posreduje podatke.
- 9. Računalnik pakete po TCP/IP protokolu in jih sestavi nazaj v podatke.

Storitve interneta

Storitve, odjemalec-strežnik, P2P in svetovni splet

Uporabniški protokoli

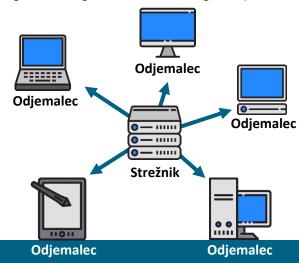
- TCP/IP je nabor tehnoloških protokolov. Obstaja pa več uporabniških protokolov, ki omogočajo posamezne uporabniške storitve interneta:
 - Elektronska pošta, svetovni splet, video in avdio, igre, izmenjava datotek, ...
- Vsak uporabniški protokol predvideva svoj način povezovanja oz. komunikacije med dvema ali več napravami.
- Vsak uporabniški protokol uporablja za svojo aktivnost drugačna vrata.
 - Vsa komunikacija na neki napravi, priključeni v internet, poteka preko različnih vrat →številka vrat določa, za katero storitev gre.

Način povezovanja

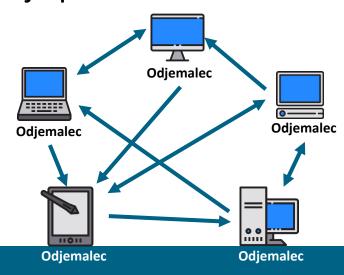
Odjemalec-strežnik (angl. client-server):

- **Strežnik** (angl. *server*) upravlja z viri in ponuja storitve.
- **Odjemalec** (angl. *client*) se poveže na strežnik, ker potrebuje vire.
- Med njima je omrežje (internet).

P2P (peer-2-peer)

- Vse naprave hkrati (1) upravljajo in ponujajo vire ter storitve, in tudi (2) dostopajo in potrebujejo vire ter storitve.
- Ni centralne naprave od katere je delovanje protokola odvisno.

Komunikacijska vrata (angl. port)

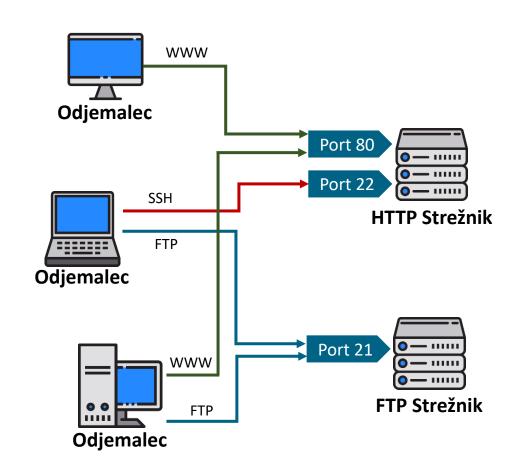

- Za vsako storitev so namenjena komunikacijska vrata, ki so oštevilčena.
 - Primer: strežnik ponuja dostop do spletnih strani (spletni strežnik, vrata 80) in hkrati omogoča prenos datotek (FTP strežnik, vrata 21).
 - Če želi odjemalec dostopati do spletnih strani, "potrka" na strežnikova vrata 80;
 - Če želi prenašati datoteke, potrka na strežnikova vrata 21.
- Odjemalec mora poznati številko vrat za določen uporabniški protokol, da lahko komunicira s strežnikom s tem protokolom.
 - Za večino standardnih storitev so številke vrat določene vnaprej.
 - Npr. prenašanje spletnih strani po protokolu HTTP, prenašanje datotek po protokolu FTP, pošiljanje e-pošte po protokolu SMTP, ...

Komunikacijska vrata (angl. port)

- Vsak strežnik ima lahko hkrati odprtih več vrat, kamor se povežejo odjemalci.
- Vsak odjemalec se lahko poveže z več strežniki oz. preko več vrat na istem strežniku.
- Komunikacija preko različnih vrat lahko poteka sočasno.
- Vsak računalnik ima 65.535 vrat.
 - Nekatera so <u>rezervirana</u>.

Storitev svetovnega spleta – ponovimo

- "Informacije" (natančneje statične vsebine) so shranjene v dokumentih **spletnih straneh** (angl. web pages).
- Spletne strani so shranjene na spletnih strežnikih (angl. web servers).
- Računalniki, ki prebirajo spletne strani, so **spletni odjemalci** (angl. web clients).
 - Način komunikacije odjemalec-strežnik.
- Spletni odjemalci prikažejo vsebine v **spletnih brskalnikih** (angl. *web browsers*): Firefox, Chrome, Edge, Opera, Safari, ...
- Svetovni splet uporablja določene uporabniške protokole za delovanje: URL, HTTP/S...

Spletni naslov URL

- Splet uporablja enolično označevanje virov podatkov s pomočjo naslova URL (Uniform Resource Locator).
 - URL vsebuje tudi protokol, s katerim lahko vir prenesemo.
- Splošna oblika naslova URL je:

protokol://naslov.racunalnika[:vrata]/ime_mape/ime_datoteke

Če ni podano, gre na privzeta vrata protokola

Če ni podano, poišče index.html

• Primera:

https://www.um.si/studij/dodiplomski-studij/Strani/default.aspx

http://virtualvacation.us/guess

Enako kot

http://virtualvacation.us:80/guess/index.html

HTTP in HTTPS protokola

- Sta uporabniška protokola za prenos spletnih strani po internetu.
 - Privzeta vrata HTTP protokola so 80, privzeta vrata HTTPS so 443.
- Odjemalec strežniku pošilja zahteve (angl. request) in od strežnika prejeme odgovore (angl. response).
- HTTP ne kriptira, HTTPS (S=secure) pa kriptira vsebino zahtev in odgovorov.
 - HTTPS uporabljamo, ko je vsebina prenosa zaupne narave (gesla, bančništvo, nakupi).
 - V praksi že večino spletnih strani uporablja HTTPS namesto HTTP.

Vsebina zahteve

- URL
- Protokol (HTTP, HTTPS, FTP...)
- Metoda zahteve
 - GET, POST, PUT, DELETE...
- Kakšno vsebino in kakšen jezik pričakuje (en, sl...)

• ...

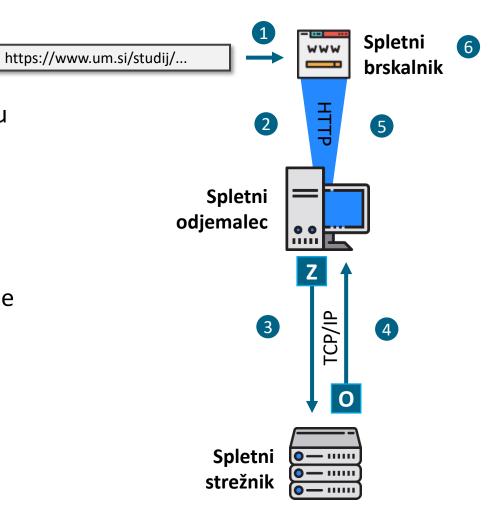
Vsebina odgovora

- Status
 - 200 = vse je ok, 403 = nedovoljena zahteva, 404 = ne najde vsebine...
- Tip vsebine (html, slike, css...)
- Datum prejema zahteve
- Potrebne datoteke

Svetovni splet – opis delovanja

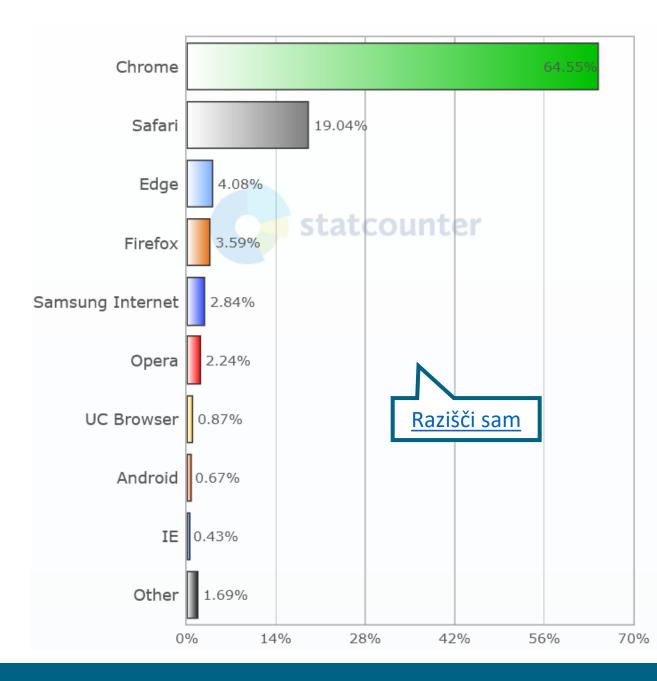

- V brskalnik (na odjemalcu) vpišemo URL spletne strani.
- 2. Brskalnik ustvari zahtevo in jo po protokolu HTTP pripravi.
- 3. To zahtevo računalnik zapakira po TCP/IP protokolu in pošlje po internetu do spletnega strežnika.
- 4. Ko spletni strežnik prejme zahtevo, poišče in pripravi odgovor (spletno stran z vsemi viri) in tega pošlje nazaj do odjemalca glede na TCP/IP protokol po internetu.
- 5. Odjemalec prejme podatke, jih sestavi nazaj v smiselno celoto po HTTP protokolu in te posreduje brskalniku.
- 6. Brskalnik pregleda vsebino spletne strani, jo interpretira in jo prikaže na ekran.

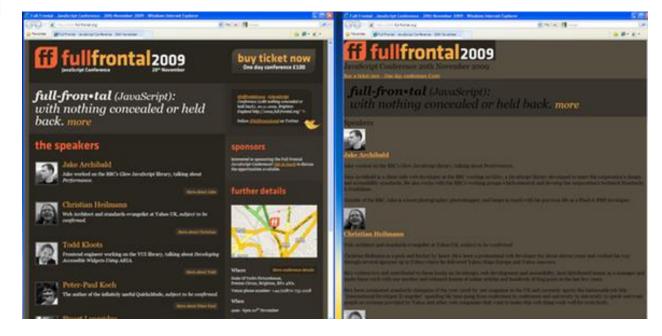
Brskalnik

- Brskalnik je program, ki pošilja zahteve in prejema odgovore po HTTP/S protokolih.
- Če odgovore ve interpretirati (prikazati prejete datoteke), te prikaže na zaslon.
- Brskalnik ve prikazati številne vsebine: spletne strani, slike, videoposnetke, avdioposnetke, PDF-je...
 - Če vsebine ne ve prikazati, se sproži proces shranjevanja datoteke.

Brskalniški pogon

- Kako brskalnik interpretira (prikaže) spletno stran pa poskrbi brskalniški pogon (angl. browser engine ali rendering engine).
 - Blink (Chrome), Gecko (Firefox),
 Webkit (Safari), EdgeHTML (Edge)...
- Razvijalci brskalnika imajo svojo idejo kako se naj HTML (ter CSS in JavaScript) prikažejo. Problem nastane, ko vsak brskalnik po svoje prikaže HTML.

W₃C

- World Wide Web Consortium (W3C) je organizacija, ki skrbi za standardizacijo svetovnega spleta.
 - Ustanovljena leta 1994.
 - Ustanovitelj (in še vedno vodja) je prav tako kreator spleta Tim Berners Lee.
- Določa standarde (pravila) za prikaz HTML elementov (in CSS stilov) in s tem poskrbi, da so spletne strani enake na vseh brskalnikih.
- Skrbi za razvoj novih HTML elementov (in CSS lastnosti).
 - Pri tem sodelujejo podjetja, ki razvijajo brskalnike. Ta podjetja se prav tako zavežejo, da ne bodo same neodvisno razvijale novih HTML in CSS funkcionalnosti.